

[Axel Sørensen.]

indkomst- og formueskat til de opgaver, der var nedfældet i loven ved dens oprindelse. Jeg vil derfor gerne af ministeren høre, om han påtænker anvendelse af midler til opgaver, som ikke fremgår af bestemmelserne eller ånden i loven om en fælleskommunal udligningsfond.

Alfred Jensen: Da folketinget i 1950 behandlede forslaget om at lempe skalaen for forsørgere, stemte mit parti for denne lempelse, fordi det var nødvendigt på grund af ophævelsen af de rabatordninger, som allerede er omtalt under denne debat. Den forlængelse af loven, vi nu står overfor, virker imidlertid ikke med samme styrke, som loven gjorde i 1950. For det første opkræves skatten nu med 100 pct., mens den i 1950 kun blev opkrævet med 85 pct., og det er jo en forøgelse af skattebyrden, hvilket ikke var forudsætningen, da folketinget og rigsdagen tiltrådte denne ændring i beskatningen for forsørgere. Dertil kommer, hvad jeg tidligere har gjort opmærksom på, at de grænser, der fastsattes på tidligere tidspunkter, ikke nu virker på samme måde, som de gjorde, da man fastsatte dem. Der er sket en forøgelse i indtægten, som ikke betyder nogen forbedring i levefoden, ej heller nogen forøgelse af skatteevnen. Derfor er det lovforslag, der her foreligger om forlængelse af den gældende lov, reelt ringere end de forlængelsesforslag, vi tidligere har været stillet overfor, og derfor er lovforslaget efter min opfattelse utilfredsstillende, for slet ikke at tale om dets almindelige placering i den byge af lovforslag, der nu er kommet.

Jeg tager lovforslaget som den isolerede foranstaltning, det var, da loven i sin tid blev gennemført. Jeg hilser med tilfredshed, at der nu også fra anden side rejses spørgsmål om ændringer i lovforslaget. Jeg er enig i de betragtninger, det ærede medlem hr. Kai Jensen har gjort gældende angående en hævnning af bundsatserne, ikke alene for forsørgere, men også for ikke-forsørgere. Jeg er også enig i hans betragtning angående kommunernes udgifter til huslejetilskud, og mener også, at det er nødvendigt at overveje, om overførsel til udligningsfonden af udgiften hertil er mulig. Jeg har den opfattelse, at den er mulig. Det eneste, det nu kommer an på, er, om der kan opnås tilstrækkelig tilslutning til tanken. Mit parti har stemt for loven tidligere og ønsker naturligvis også at stemme for en lempelse, men vi gør opmærksom på, at der ikke er lempelse nok i det, der her foreslås. Der

må mere til, og jeg går ud fra, at når lovforslaget har været til behandling i udvalg, vil vi få et lovforslag af en anden karakter at tage stilling til.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg takker de ærede ordførere for den tilslutning, de har givet til dette lovforslag. Denne tak kan naturligvis vanskeligt omfatte den ærede sidste taler, der fandt lovforslaget ganske utilfredsstillende.

I anledning af det ærede medlem hr. Kai Jensens bemærkninger vil jeg allerførst, selvom det måske føles en lille smule nævenyttigt, stille det råd til det høje tings disposition, at behandlingen af lovforslaget finder sted f. eks. i det udvalg, som har udskrivningslovforslaget til behandling, idet en sammenligning mellem forskellige indkomstgruppers samlede byrde i det hele taget, hvad angår de direkte skatter, i nogen måde må være afgørende for det høje ting.

Det ærede medlem hr. Kai Jensen fandt, at det var urimeligt at opkræve de ganske små beløb, som bundklasserne på skalaen kommer til at svare. Det er naturligvis en sag, som man kunne diskutere netop i forbindelse med belysning af den samlede byrde for disse indkomster. Det ærede medlem tilføjede, at prisudviklingen gjorde det nødvendigt netop at komme disse små indkomstgrupper til undsætning. Jeg for mit vedkommende vil finde, at hvis beløbene er så små, at det dårligt betaler sig at opkræve dem, kan de vel heller ikke være af afgørende betydning selv i en lille indtægts økonomi. Det vil der blive lejlighed til at diskutere, hvis lovforslaget behandles således som af mig foreslået.

Det ærede medlem gjorde en bemærkning om huslejetilskuddet og ønskede, at dette skulle overføres til den fælleskommunale udligningsfond. Jeg vil om denne sag gerne sige, at staten allerede, såvidt jeg husker, betaler halvdelen af tilskuddene til huslejen for børnerige familier. Hvis man forlangte, at mere skulle afholdes af de egentlige statslige indkomster, måtte virkningen formentlig blive, enten at udskrivningen til den fælleskommunale udligningsfond måtte forhøjes over 100 pct., eller at det grundbeløb på 40 mill. kr., som lovforslaget her nævner som statsrefusion til fonden, måtte forhøjes. Hvis det sidste blev følgen af gennemførelsen af et sådant forslag, ville det altså sige, at staten efterhånden overtog en voksende del af huslejetilskuddene, eller måske — den mulighed er jo tilstede, det ærede medlem præciserede ikke så nøje, hvorvidt han kunne tænke sig at gå — kunne det endé i,